

Орган
Харківського
об'єднання
ЛКСМ
України

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

ЛЕНІНСЬКА ЗМИНА

ГАЗЕТА НАГОРДЖЕНА ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

№ 21

СУБОТНИЙ ВИПУСК

18.2.89

Газета заснована у 1934 році.

[6516]

Ціна 5 коп.

Сьогодні в номері:

2 ЗАРАЗ НА НАС
ЗВАЛЮЄТЬСЯ
ВЕЛИЧЕЗНИЙ ПОТІК
ІНФОРМАЦІЇ,
СТИКАЮТЬСЯ
ПРОТИЛЕЖНІ ТОЧКИ ЗОРУ.
НЕЛЕГКО МОЛОДИМ
Розібратися в усьому.
Ми розпочинаємо
дискусію під
назвою «ВІЛЬНИЙ
МІКРОФОН».

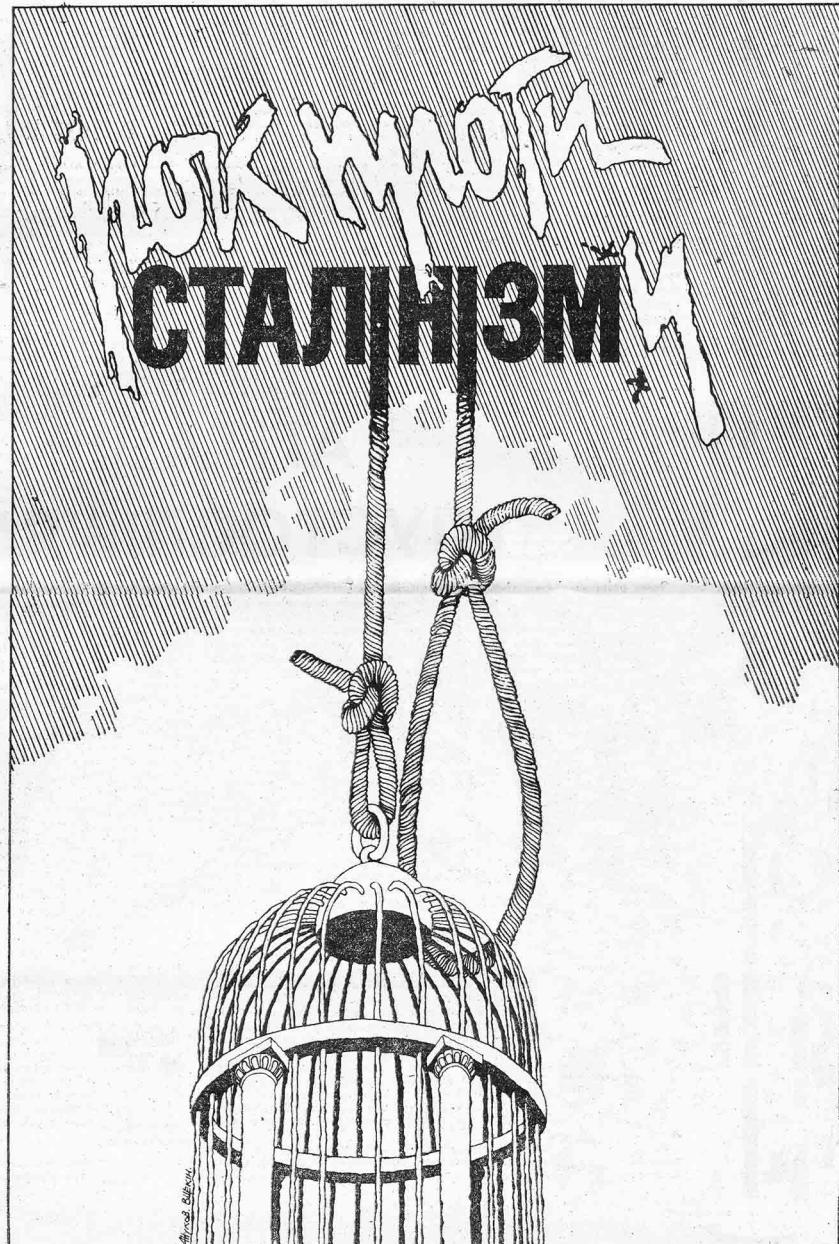
3 В БІБЛІОТЕЦІ
ІМЕНИ
КОРОЛЕНКА НА «
ВИСТАВЦІ
«РЕАБІЛІТОВАНА
КНИГА» МОЖНА
ПОБАЧИТИ ЛІТЕРАТУРУ,
«ЗАДЕРШТОВАНУ»
ПІСЛЯ ПЕРШИХ
ПРОЦЕСІВ У СПРАВАХ
ТАК ЗВАНІХ
«ВОРОГІВ НАРОДУ».

НЕЗВАЖАЮЧИ
НА ВСІ
РІШЕННЯ ТА ВКАЗВКИ,
БУДІВництво об'єктів
побутового та
соціально-
культурного
призначення так і
плектається далеко
позаду зведення
житлових будинків.
Чому!

5 «ВИГIBАЛИ
СІМ'Ї В СЕЛАХ, І
НИКОМУ БУЛО ХОВАТИ.
НІ КІШКИ НЕ ВІДНО,
НІ СОБАКИ. ХЛОП'ЯТА
ДЕРЛИ ГОРОБЦІ...»
СЛОГАД ОЧЕВІДИЯ ПРО
ЖАХЛИВИЙ 33-Й РІК.

6 ОДИН З
АВТОРІВ
ПЕРШОГО В СРСР
ДЕТЕКТИВНОГО РОМАНУ,
ВІДАННОГО ЗА
АВТОРСЬКИЙ РАХУНОК,
В. БЕЗІМЯННИЙ — НАШ
СУБОТНИЙ ГІСТЬ.

8 НАПЕРЕДОДНІ
НОВОГО
ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ
ХАРКІВСЬКІ БОЛІЛЬНИКИ
АДРЕСУЮТЬ РЕДАКЦІЇ
БЕЗЛІЧ ЗАПІТАНЬ щодо
КОМАНДИ «МЕТАЛІСТ»,
РОБИМО СПРОБУ
ЗАДОВОЛЬНИТИ ЦЮ
ЦІКАВІСТЬ.

24—26 лютого у ПК ХЕМЗу
нарешті відбудеться фестиваль
Харківського рок-клубу

під лозунгом «Рок проти
сталінізму». Знайомтесь
з його учасниками на 4—5 стор.

ОТЖЕ, ДОРОГІ ДРУЗІ,
ШАННОВІ ЧИТАЧІ «ЛЗ»,
ПРОСТО ЛЮБІТЕЛИ РОК-
МУЗИКИ, МИ РАДИ ПОСВІ-
ДОМИТИ ВАС, що БАГА-
ТОРАЗОВО АНОНСОВАНИЙ
І ПЕРЕНЕСЕНИЙ ФЕСТИ-
ВАЛЬ ХАРКІВСЬКОГО РОК-
КЛУБУ «НАРЕШІ» ВІДБУ-
ДЕТЬСЯ ВІН ПРОЙДЕ 24-
26 ЛЮТОГО У ПМХЕМУ
ПІД ЛОЗУНОМ
«РОК ПРОТИ СТАЛІНІЗМУ».

ЧАСТИНА КОШТИ, ВИРУ-
ЧЕННІ ВІД ПРОДАЖУ ІВІТКІВ, БУДЕ ПЕРЕХО-
ДАНО НА РАХУНОК «МЕ-
МОРАЛУ», ОДРАЗУ ВІД-
ПОВІМО НА МОЖЛИВІ
ЗАПЛІТАННЯ ПОВЯЗАНІ З
ДЕВІЗОМ ФЕСТИВАЛЮ,
ЛІСЕНІВЩИНА В НАУЦІ,
ДОГМАТИЗМ В ІДЕОЛОГІї,
ГІГАНТОМАНІЯ ТА МОНО-
ПОЛІЗМ В ЕКОНОМІЦІ,
ЖДАНОВСЬКО - СУСЛОВ-
СКИ МЕТОДИ КЕРВІНЦІ-
ВА КУЛЬТУРОУ - ОСЬ
СПАДІЧНА, ЯКА ДІСТА-
ЛАСЯ НАМ ВІД СТАЛІН-
СЬКОї АДАРНО-БІО-
КРАТИЧНОЇ СИСТЕМИ І
ЯКА НЕ ПОДОЛАНА, ПОВ-
НІСТЮ І СЪОГДІНІ. ХАР-
КІВСЬКИЙ РОК-КЛУБ ОБ'-
ЄДНУЄ МОЛОДИХ МУЗИ-
КАНТІВ ТА АКТИВІСТІВ РО-
КУ, ЯКИМ ДАЛЕКО НЕ
ВАДУЖЕ, ЯК МИ ЖИТИ
НЕМО ДАЛІ. ВДЕМО
ПРОКЛАДИТИСЯ ВІД ЖАХУ,
ВІД СТУКУ В ДВЕРІ ЧИ
ПОЧУВАТИ ВПЕВНЕНІСТЬ У
ЗАВТРАШНЮМУ ДНІ —
НЕ ПОКАЗУ, А ДІСНУІ
І, ПРОВОДЯЧІ ЦЕИ ФЕС-
ТИВАЛЬ, МИ ХОТИЛИ Б
ЗРОВБІ СВІІ СКРОМНІЙ
ВНЕСОК У СПРАВУ ДЕМО-
КРАТИЗАЦІЇ НАШОГО СУ-
ПІЛСТВА.

ОКРІМ ЦЬОГО, МАЙБУТ-
НІЙ ФЕСТИВАЛЬ — ЦЕ
СВЯТО, СВЯТО МОЛОДІ,
РОК-Н-РОЛУ, СВЯТО ДЛЯ
ВСІХ, ХТО ПРИЙДЕ НА
ЦІ КОНЦЕРТИ.
МИ ЧЕКАЄМО НА ВАС!

ПРЕДСТАВЛЯЄМО ГРУПИ ХАРКІВСЬКОГО РОК-КЛУБУ, що беруть участь у фестивалі

«ТОВАРИШ»

Олександр ПАНЧЕНКО —
гітара, вокал.

Я. КУЛІКОВ — бас.

Олена ПАНЧЕНКО — клавішн.

А. МОНАСТИРСЬКИЙ — ба-
рабан.

О. СОВА — скрипка.

Музика групи «Товариш» ерганічно поєднана з різними музичними напрямами — від психологічного авангарду початку сімдесятих до пост-панку кінця вісімдесятих. На наш погляд, найбільший вплив на стилі групи мали усі ті жкі «Кінг Крімzon» останнього скликання і вітчизняний міський фольклор. Для того ж варто сказати, «Товариш» не вільна від певного музичного «естетства», послідовного музичного освітлення діячами членів групи.

У цьому сезоні не рахунку колективу досить багато концертів, у тому числі найвідоміший — у УК «Опітів», де хлопці виступали без скрипки й клавішників, від ного тільки танці. Шондріада, канути, Сенко Панченко мец іншу думку...

«ШОК»

П. ПАвлов — вокал, гітара.

І. ЧЕРКАШИН — барабани.

Колись хард-блозове троє перетворилося на частиковий дует, де балаласно-гітарні партії Павла Павлові мирно співснують із традиційними «запівами» і слізно-сентиментальними баладами «за разбітую життя і тяжку долю...»

«ДОБА-ТРИ»

[СУТНІ ТРОЕ]

Д. СМІРНОВ — бас, вокал.

О. ЧІБЕНКО — барабани.

С. КАЛАШНИК — гітара.

Першим варіантом групи «Доба-три» був експериментальний склад у яому взяли участь членами: гідін людей — О. Чернецький, О. Кліменко, С. Конєв, З. Май... Було записано чудовий студійний альбом «Карауле» з готовими хітами «Я вже мертвий», «Чорний джеканс», як репетиції Дмитрові Смирнову закоротило створити електричний варіант групи.

Останній склад, очевидно, найудаліший з усіх електричних. Сьогодні «Доба-три» грає звісім нікомерційний хардрок з безліччю експресивних блозових гармоній. Знано, що хлопці дуже не люблять усіляких порівнян, все ж таки припускаємо, що вони й досі переважають під силним впливом невеселого рок-мейністриму початку сімдесятих.

«ФАБРИКА»

В. ТОВАЙЛО — вокал.

С. НОТКІН [«Бім»] — гітара.

С. ЩЕЛКАНОВСЬКИЙ [«Сері»] — клавішн.

С. ТКАЧОВ [«Семена»] — бас.

А. ЛІТВІНОВ [«Лінус»] — барабани.

Ох, уже із «Фабрика». Хроніче мешкання В. Товайла в Херсоні, відсутність репетиційної бази та внутрішні чвари, зайняття кількох музикантів в інших групах леді не доконали цей самобутній колектив. Однак, посилавши супер-бас-гітаристом Сергієм («Семеном») Ткачовим («Шок»), «Фабрика» відродується, неначе легенденій Феникс.

Успіхові групи немалію мірою сприяють «смакані» бранжеві журналі «Сері», що не зловживає клавішними і привносить до сценічного іміджу групи елемент веселості безтурботності.

«АКТИВНИЙ ІА»

В. МЕДВЕДЕВ — гітара, вока-

л. О. ПРИХОДЬКО — бас, вока-

л. І. КОМАРОВЕЦЬКИЙ — клавішн.

Г. ПАВЛЕНКО — перкусія.

В. КІРІЛІН — барабани.

І. КІРНІЧКО — саксофон,

кларнет, блок-флейта, вока-

л. Найбільш вражаючий дебют у рок-клубі цього року. Появлення ритм-енд-блозу з естетикою пізньої кнові хвилі, «Розбішка»-саксофоніст із предверткою на плані відтінок «краповидного» Володимира Медведєва з цим приносять до музичного образу элемент джокії реальності. Прийом не новий (див. «Фабрика», «Сері» і «Товайло»), але дієвий, бо ж розвиває зародки самотрії і не опускається до проголошення позитивної програми. Останнє придання групі — барабанщик В. Кірілін («ГПД»). Що ж, на згорінні...

«КПП»

«СЕРІ» — вокел.

О. ЕЛЕНЕВІЧ — гітара.

М. АНТОНОВ — гітара, вока-

л. О. БУКРЕЄВ — бас.

В. БОЛХОВІТИН — барабани, вока-

л. «КПП» — єдина «металева»

група Харківського рок-клубу.

З некоректної подачі декількох чиновників від культури чомусь користується скандальною славою. А між іншим, програма «КПП» — це яскраве «хей-метал-шоу», зроблене за всією професійними знако-мищами жанру з гостросцільними текстами, написаними живим народною мовою. В їхній музиці повністю відсутні естрадно-памуткові гармонії, чим часто гриша безліч хетлтурників типу «Арії» або «Чорної кави». Група записе-

ла енергійний, жаєвий (не сту-дійний) ельбом під характерною назвою «Живе всіх жи-вих».

Музичні пристрасті «Серів» — «Лес», «Кінг Крім-зона» (Великобританія), «Ре-нок» (Харків).

«РІЗНІ
ЛЮДІ» («ГПД»)

О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ — вокел, гі-

тара.

П. МИХАЙЛЕНКО — бас.

О. КЛІМЕНКО («Клім») —

гітара.

С. СЧЕСКИЙ — барабани.

С. ЧІГРАНОВ — клавішн.,

гітара, вока-

л. Про цю групу можна писати безліч. Гучна, заслужена популярність. Участь в найбільших фестивалах у Ленінграді, Києві, Гор'кому, Вінниці, Таллінні. У зважку із змінами днів погоди, заслуга на початку, по-перше, на згадку із змінами першої назви, з якої почався їхній феноменальний успіх. Всі, хто хоч маєво маючи цікавиться харківським роком, знаєть «Росію», «Правду», «Ліберар» і «Циганочку». Нові пісні О. Чернецького та П. Михайлена менш декларативні, засунуті в музичні публістичні пристрасності — вистражданій стриманості. Ця програма — наступний крок, новий рівень і просто дуже гарна музика. Хоча без особливого ризику помилитися можна передбачити, що на вечірному концерті 26 лютого зал буде сточани вимагати «Росію». Якщо, звичайно, Сашко не співатиме П. сем.

«ПРОТИВАГА»

[«ПРОТИВОСВЕСІ»]

А. ДАВІДЕНКО — гітара.

М. НІАНН — вокел, гітара.

В. БОРКОВ — бас.

Г. ЩОГОЛЕВ — ударні.

Бажко поінтернати, що був час, хоч і не віддалі, коли Харківський рок-клуб обходився без «Противаги». З весни 1986 року, не змінівши учасників більшості великих концертів та фестивалів. Люди, яких дуже позають у клубних колах, по-перше, за постійну вірність рідному рок-н-роллу, по-друге, за благородство роз'язання проявленого «апаратурного питання», по-третє, за беззайдомовність. Коли треба «закрити грудми амбразуру або врятувати концерт, який провалився», «Противага» непогано. Особливо «непогані» директорами концертних залів, які передбувають в зваріні концертах публіка незмінно починає танцювати і зміє серйозні загрожуючи існуванню ненадійних пристанів.

«ГЕНЕРАЛЬНІ ПЕРЕЖИВАННЯ»

С. ВАРВА — клавішн., вокал.

В. САЗОНОВ — гітара.

В. СВІЖЕНКО — клавішн.

О. КЛІМЕНКО — гітара.

А. ТИЧІН «Больда» (драм-ма-

РОК: «ЗА» ЧИ «ПРОТИ» СТАЛІНІЗМУ?

Чотири дні у Палаці культури ХЕМЗу проходив II фестиваль Харківського рок-клубу. У семи концертах прозвучали більше ніж півтори сотні пісень, які прослухали макже десять тисяч глядачів.

Є сенс підвести підсумки: чи досяг фестиваль поставленої мети? Так, він склав оглядом харківських рок-груп, дав можливість порівняти їх з гостями — колективами з Москви, Києва, Гóрького, Свердловська.

Більшого, на жаль, ми акти записати не можемо. Спробуємо ж розібратися чому? Головна причина, на мою думку, в тому, що його організатори — міськком комсомолу та рок-клуб мали різні завдання й методи підготовки до проведення фестивалю.

Задовго до його початку почала формуватися атмосфера домислів, чуток щодо нібито існуючих заборон — проведення фестивалю. Реальні трудунощі підготовки видавалися за опір противників року. Наслідком цього став демонстративний прихід дезорієнтованих прихильників рок-музики до міському комсомолу. Нічого, крім нагнітання нездорових настроїв та роздування ажотажу це не дало, бо міськком комсомолу при підтримці міського комітету партії послідовно займався організацією фестивалю.

Різниця позицій міському комсомолу і ради рок-клубу чітко виявилася і в ході самого фестивалю. Рок-клуб навмисне порушив його програму, затверджену оргкомітетом, половина складу якого — ті ж керівники і члени ради рок-клубу. У результаті — деякі групи («Шок», «Доба — троє», «ГД») дозволили собі грубі випади, образливі ярлики, безвідповідальні заявки. Через безпринципність ради рок-клубу на фестивальну сцену потрапили взагалі незаявлені у програмі: омська група «Цивільна оборона», її виступ, у якому пролунала нецензурна лайка, інакше ніж хуліганство не можна назвати.

Профакційної була позиція рок-клубу при обговоренні репертуару групи «КПП». Член ради клубу, керівник групи С. Щелканцев перед початком концерту, алеюючи до глядачів, звинувачив оргкомітет у притисках і відмовився виступати. Через деякий час він і голова ради рок-клубу О. Мартиненко змущені були вибачитися за дезінформацію і розочарити програму...

Турбувалася нас і загальний настрій учасників. Вже другого

Запитань після фестивалю викликало багато. Наш кореспондент поставив їх членам ради рок-клубу Сергію Олейнику й

Запитань після фестивалю викликало багато. Наш кореспондент поставив їх членам ради рок-клубу Сергію Олейнику й Олександру Мартиненку.

Кор. Гасло фестивалю «Рок проти сталінізму» викликає не-порозуміння...

О. М. Композиції з антисталінськими текстами виконали лише «Доба-троє» і «Чай Ф». Але світовий досвід проведення фестивалів не передбачає, що співатимуться тільки пісні, змістом пов'язані з девізом. С. О. Я вважаю, що сталінізм — це, крім іншого, практика тоталітарних заборон, а для художника — і неможливість висловлювати свої думки. Коли він все ж наважується їх нести людям — це є боротьба митця проти сталінізму.

Кор. А як ви ставитеся до того, що лідери деяких груп висловлювали на фестивалі свої думки в досить грубій і просто нецензурній формі?

О. М. Групи «Доба-троє» й «Шок», які виконали пісні, раніше не представлени оргкомітетом, будуть дискалифіковані на певний строк. Причому пікросло, що ми не против самих цих композицій, але проти порушення внутріклубної дисципліни. Якби лідери згаданих

оскільки така ухильна позиція року нас не властувала, ми

зупиняли ці пісні до фестивалю, вони б співали їх без будь-яких ускладнень. Взагалі ми вважаємо, що право компонувати програму має бути обмежене тільки законодавчими нормами, а не свавіллям чиновників.

Якщо лідер команда «Цивільна оборона» зі сцени висловився нецензурно, то треба чинити по закону: притягти до відповідальності за хуліганство. Так мусить бути в правовій державі.

Кор. Повернемось до «Цивільної оборони». Як сталося, що група, не заявлені в програмі фестивалю, виступила на ньому?

С. О. Рада рок-клубу не запрошуvalа цей колектив, хлопці приїхали з власної ініціативи. Ми дали їм виступити, бо це одна з найвидоміших у країні груп у жанрі «блек-року».

Кор. У приміщені Палацу культури глядачі розіпали

спиртне...

С. О. Ми їх рішуче засуджуємо за це. На жаль, пияцтво — хвороба супільності, притаманна не лише рок-фанам. Навіть незручно пояснювати, що вживання спиртного не є невід'ємною рисою слухачів рок-музицилін. Якби лідери згаданих

оскільки така ухильна позиція року нас не властувала, ми

УРИВКИ З РЕЦЕНЗІЙ

на тексти «КПП», так би мовити, для повноти враження.

Одразу оговорюємо, що виконання цих пісень у музичному супроводі я не чув, але наявд чи її це могло б змінити мою думку стосовно текстів. Вони на найнижчому літературному рівні, про поезію й казати нічого — вона просто відсутня.

Звертає на себе увагу нігілістична спрямованість пісень.

«РИЙ ЯМУ». Розгубленість перед життям, що переходить у злість проти тих, хто бореться за краще, хто не занепав духом у цій боротьбі, — звучить у кожному рядку. Утвердження, що живим потрібний тільки рок-н-рол для спасіння їхніх душ, безглузд. Тільки дармойд може сказати: «Твой печальний удел — созидальний труд». Тільки людина, позбавлена милосердя може закликати ...с наслажденем крушить ее череп» за те, що... ку нее кривые ноги и дебильный взгляд...».

«НОВИЙ ТАТО». Незіра у перебудову, яку вистраждав наш народ. Цього можна було від чекати від «сталіністів» усіх мастей, закореніліх бюрократів, але від молоді? Іронічний натяк на «нового тата» — просто хуліганська вихватка людей, яким х'ба що плювати на те, чим зараз живе наша країна.

«МЕХАНІЗМ ДАВ ЗБІЙ». Здається, з цієї добрики це текстологічно найвідмініша пісня, поетично не безнадійна, хоча відчувається незавершеністю.

Ні, не на вас, хто любить якусь нечисту силу, зневажає почуття патріотизму, опльовує нове в нашому житті, — не на вас даб збій механізм. На вас можна тільки спіткнутися.

В. ЗАМЕСОВ, секретар комісії по роботі з молодими авторами Харківської організації Спілки письменників України.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Так, фестивалю передували чутки її непорозуміння. Зрештою його організаторам було надано можливість реалізувати свою ідею. Не будемо підводити остаточні підсумки — хай в цьому порозумінні будуть самі органи затори. На нашу ж думку, фестиваль продемонстрував найгірший з дефіцитів — дефіцит елементарної культури. Неволова викликає неповагу, грубість породжує грубість — це хибний і марний шлях, яким можна крокувати лише у зворотній бік від культури й демократії.

3 МАРТА 1989

групп показали ці пісні до фестивалю, вони б співали їх без будь-яких ускладнень. Взагалі ми вважаємо, що право компо-

* Прошу слова!

Четыре дня в ДК электромеханического завода проходил II фестиваль харьковского рок-клуба. Исполнено более 150 песен, проведено семь концертов, около 10 тысяч молодых людей посетили их. Но невольно спрашиваю себя: достиг ли фестиваль поставленной цели? И по большому счету ответить «да» не могу.

Главная причина, на мой взгляд, в том, что у его организаторов — горкома комсомола и рок-клуба, оказались разными цели.

Задолго до начала фестиваля кому-то выгодно было создать атмосферу домыслов, слухов о якобы существующем запрете на проведение. Естественные трудности подготовки выдавались за сопротивление мифических противников рока. Следствием этого стал демонстративный приход дезориентированных поклонников рок-музыки в горком комсомола.

Уже в ходе самого фестиваля рок-клуб преднамеренно нарушил его программу, утвержденную оргкомитетом, половина состава которого — те же члены совета рок-клуба. В результате в ряде песен, исполненных группами «Шок», «Сутки — трое», «ГПД», содержались грубые выпады, навешивались оскорбительные ярлыки, делались безответственные заявления.

Из-за беспричинности совета на сцену фестиваля была допущена вообще не заявленная в программе омская группа «Граждан-

Достиг ли цели рок- фестиваль?

ская оборона». Прозвучавшую в ее выступлении нецензурную брань иначе как хулиганством не назовешь.

Провокационной была позиция рок-клуба и при обсуждении репертуара группы «КПП». Член совета клуба, руководитель группы С. Шелкановцев перед началом концерта, апеллируя к зрителям, обвинил оргкомитет в нажиме и отказался выступать. В зале поднялся шум, разгорались страсти. Через некоторое время Шелкановцев и председатель совета рок-клуба А. Мартыненко были вынуждены принести извинения за дезинформацию и начать программу.

Уже на второй день ста-

ло правилом распитие спиртных напитков в комнатах, отведенных коллективам, присутствие в зале пьяных поклонников групп. От концерта к концерту часть публики вела себя все более развязно и вызывающе. Чем объяснить это? Очевидно, низким уровнем культуры и ответственности значительной части исполнителей и их почитателей.

На мой взгляд, искренних и компетентных поклонников рока в Харькове немного. В большинстве же своем это молодые люди, отрицающие все и вся, стремящиеся понебрежнее одеться, поразвязнее себя подать. По репертуару ряда исполнителей можно судить о существенных пробелах в идеино-нравственных ориентирах молодых людей.

В заключение хочу вернуться к лозунгу фестиваля, провозглашенного рок-клубом: «Рок против сталинизма». Безусловно, сталинизм — зло, от которого необходимо избавляться. Но в борьбе с этим злом нельзя пользоваться его же методами. Нельзя вести дезинформацию, навшивать политические и нравственные ярлыки. Ни к чему хорошему это никогда не приводило.

В. СУББОТИН,
секретарь Харьковского
горкома комсомола

5 марта 1989 года

4 березня 1989 року.

Хіт-парад «Л3»

- 1 (2) «ГРУПА КРОВІ» — «Кіно».
- 2 (1) «БАБУСЯ МОЯ» — В. Пресняков
- 3 (3) «БІЛІ ТРОЯНДИ» — «Ласкавий травень-І»
- 4 (—) «ХІБА МАЛО» — І. Корнелюк
- 5 (10) «КОЛИ ПОКЛИЧЕШ ТИ МЕНЕ» — В. Кузьмін
- 6 (—) «ЗЕМЛЯ» — «Аліса».
- 7 (—) «Я ХОЧУ БУТИ З ТОБОЮ» — «Наутилус Помпіліус»
- 8 (7) «РОСІЯ» — «Група подовженого дня».
- 9 (15) «ТИ ЗАМОЖ ЗА НЬОГО НЕ ВИХОДЬ» — «Електро-клуб»
- 10 (—) «ТАТО, ТИ САМ БУВ ТАКИМ» — В. Пресняков

ОЛЕКСАНДР ЧЕРНЕЦЬКИЙ. СОЛЬНИЙ АКУСТИЧНИЙ МАГНІТОФОННИЙ АЛЬБОМ «БІЛЬ»

У Харківі дуже люблять пісні Саші Черніцького, і це зовсім не парадокс. Кожен, хто просто слухав пісні, може сказати: Це не є смішно. Скоріше — сумно, бо саме мене попали відредактувати новий випуск збірки пісень під редакцією альбому Черніцького, де того ж позитивно складений (на відміну від «ПЛІД») в колекції пісень «Хобот» в іншій обкладинці. Із цією відмінною піснею я бачив відомулько прощаючи він більш ніж вісім місяців, і сподіваюся, що бенгальський кот підніме паніку на підлозі. Однак багато пісень, які відмінності спровадили про те, що композиція «Весілля» — Багаторазово чистінка в на чисто зміненої музичній інструментальній заставі. А співаки вже відмінно засвітилися в музикальній філармонії міста сібі музикопедія пісні «Атаман». І все про Афганістан... На моя початкову, юність, цікавість до пісні «Атаман», як і цієї альбома відобразилася суб'єктивно стоянкою на тлі «західної» епос-пісні роками. Спробуюмо потягнути на розмову творчого поганятину Саші Черніцького, що був позитивно заявлено на «блізер» 1987 року на «Поганятині».

Боб Ділан, змінчено, прагне згадати змінченої Кому — змінченої Америки. Діксіон, не ясний, що з абоємського повернув — лінкою об аспартам. Хтось повинен і на мінімумі відповісти змінченої Цілеспрямованої небайдужості Тарутинського Тройдіцького якок роки за дав це пись про те, що, мисляв, на мінімумі Тарутинському музичному фестивалю дуже погано відбувся гостроспільній гурт трупи «Аліса» і «Телевізор». Це більш як біл жорстокий відповідь на сценах трибунів. Я не відповідаю, ні. Це про те єдине я теж жа на жаль.

Боб Черніцький дужко «європейський» і це добре. Здавалося б, після такого дебюту, маючи за піччима

ГІГДА, що ж тутешні хмітівці — сидіть і клепають під номерами 35, 64 та іншими, але, наскрізь, залежно від того, чи є тутешній собі я близький. Та ні. Відно, не така давно у «соколі рок-н-ролу».

Справа, вином має доби, — донором, — м'яї, почасті «ат-баси», — які вже привычні, во-важко спонзаючи створені відомими письменниками про те, що тепер я му-жинсько просто недоглядливши, — відтворюю враження написаних відомими письменниками в цій сучасності вищесказанім кілесом «фованіде-ам». Я лиж чесно, що ти-хулювсього всі не певні, що вони відповідного «Плауна (на стіні)» в «абоне-мії» продали: «Себо-ж», «Чорний вершнік», «Лірики» інші з позаду риторичного виразу, але, якщо вони цікавої експресії: що шукати в руках по рожніхах ке-

шої неожіданої крайні.

А все ж і наявніші
цінності, мені здається, останніми приходять до нас.
Відомий письменник-етнограф
єтапа, «блін», «Віктор
Ронен», «Яків Іх
було, багато хі б, очевидно,
саме він відповів на цю улюблена
типу. Та була навколо смерті
Чернецького. Без за-
справа в тому, що
самі з цієї пісні можна
розділити на дві частини: пісня
якогоди твої пророки... У
музичній тут «німацией» і
пісня - блоз, і балада,
з якою чисто російською
мовами, відповідно до
пісні, відтворюється
найбільш характерна
пісня, яку відома
в Україні. Пісня про
життя і смерть, про
відмінність і відмінні
якості, про стиснені
об'єкти, які потім
зникають.

Ни работ «Альса», «АДТ» — Телевизор. Це — гляньте. І більш...
Важливо, якому, разумію, яко-
го «капіту» вони можуть
повернути в між більш
нинігградського посухи. Але ж,
пакою! Найбільші хви-
ли «нової щирості» вже були
занесені з усього Сашкового
альбому тільки.
І я держалася що было сил.
Но, ось вспомінула
спинкою рано.
І этот год, как
развал ране.
Господи! Я не
твоя, не твоє пристрасті...
І я все одно відійду від це
американо — гребінський
«Грайд» садіться спів з но-
вим альбомом «Кіно», який
занесений у Під часі
ділочі.
Тому, що я рок люблю
Вінчано, бліхі, але якось
там візьмуся. Скажімо,
Сергій МІХОЛОВ,
Чернівці, 1982.

ХАРКІВСЬКИЙ РОК — ЧИ «ПРОТИ» СТАЛІНІЗМУ?

Чотири дні, з 24 по 27 лютого, у Палаці культури та техніки електромеханічного заводу проходив другий фестиваль Харківського рок-клубу. На семи концертах, які відбувалися близько десяти тисяч молодих прихильників року, було виконано більш як 150 пісень. Настав час підбити підсумки.

Задовго до його початку створилася атмосфера домінанти, неперевірених чуток про те, що ніби існує заборона на його проведення. Знайчий труднощі в підготовці відавалися за спір міфічними противінниками року. Насилдом, цього став демонстративний прихід дезорбітантівих прихильників рок-музики у міськком допущена взагалі не заявлялась у програмі омська група «Вільна оборона», у виступі якої прозвучала нецензурна лейка, которую іншаки відзначили як підігнану не назив. Протягом цієї доби позиція, якій клубу і пропагандісти обговорювали, перетворилася в «ПП», Членами клубу та керівником С. Целікановим був перед по-

Гадаю, прайм-тайму буде розпочати запитанням: чи дослідивши поганої мети? Кого ставкою, та якої? Якщо відповісти на це питання, то чому?

Починає з першого. Так, фільм сподівався стати оглядом комсомолу. Нічого крім нагнітання нездорових норм розваг, це не було. Але він вийшов із засланням комсомолу при підтримці Урядового комітету Компартії України, предпідозрюючи здійснення організацією фестивалю.

Ком концерт, - відповіючи глядачам, знайшовся оргкомітет. Але насправді це було підтримано шутою. «Крізь, якісь час... С. Цвіцтека, а навесні, та годова ради клубу О. Мартиненко зуміли

змінив співача та обладнання харківських рок-гуртів, дав змогу порівняти їх із загальнозонним рівнем. Глядячі дістали можливість познайомитися з творчістю колективів, організацією фестивалю.

Відмінність позицій міського комітету та ради рок-клубу чітко проявилася і в ході самого фестивалю. Рок-клуб пропускав Ігоря програму, яку було підготовлено

Більше, на жаль, в актива фестивалів нам записати нічого. Стробуємо разом розбіратися — чому? Головна причина, на мій погляд, у тому, що в його організаторів — міському завідмужчині, який вже засвідчений оркістрем, до складу якого входим, дещо чи, також керівники і члени ради рок-клубу. Я результат, у ряді пісень, виконаних групами «Шлях», «Лобзі-З», «ГПД», прознажували грубі випадки, вразливі японки і беззідлові.

го організаторів — міському комітету та рок-клубу — виявилися різними завданнями і методами підготовки до проведення фестивалю.

результатом яких і безпідставні дельнице заявляли.

Внаслідок безпринципності та дволісності ради рок-клубу на сцену фестивалю була

хівникові груп. Від концерту до концерту частина публіки так звана «кутіусів», позаду сиділа все визнаніше. Чим починається це? Очевидно, низька

рівнем культури і відсутністю відповільності у значної частини виконаців та їхніх прихильників. Це не може не насторожувати.

У ході фестивалю комсомольський актив тісно співпрацює з місцевими письменниками та художниками.

цюзом з його учніками. Ми проводили зустрічі з музикантами та любителями року, з пресою. Це дало можливість зробити певні висновки. Поперше, захоплення молоді цю музикою має позні причини. По-друге, широка і комплексна прихильність року не багато. Більшість же — це молодь, яка проганяє заявки про себе, не докладаючи до того значних зусил. Тут усе просто: абиак одягатися, бруталізм поздійтися, якогама частини її більше критикувати. Гід

— усе це підводиться філософська база, і створюється образ «скриваної особистості». По-третє, аналізуючи майстерність ряду виконавців, можна симільно стверджувати, що не музика спустило душу, а спущенна душа: готова взяти з музики все, що спілзуватиме й цинізмові і озаболеноності, і наречти, і четверте. Проблеми минулого фестивалю —

BRUNSWICK BUREAU OF INVESTIGATION

ІСНІ БЕЗ ПАРАДНИХ ГАЛСТУКІВ

Наприкінці лютого, Палац культури й техніки ХЕМЗу став відь своєрідним магнітом, що притягав під свої дах любителів рок-музики не лише з Харківщини, а й з інших областей і навіть республік. Серед членів оргкомітету II рок-фестивалю був старший науковий співроботник ХДУ кандидат хімічних наук Сергій Олександрович Коротков. Музикант хобі цієї непересічної людини, що «загорнує» стати знаюю основним заняттям. До речі, свого часу С. О. Коротков закінчив музичну школу по класу фортепіано.

Сергій Олександрович стояв біля джерел харківського року, деякий час співав з однією з перших харківських рок-груп «Ідоли». Свою часу Сергій Олександрович був навіть президентом рок-клубу первого скликання.

Тому саме його ми попрохали поділитися своїми враженнями про важливий етап у житті харківської рок-музики,

— Сергію Олександровичу, який шлях, на Вашу думку, пройшов харківський рок від I фестивалю?

Шлях від першого фестивалю, що відбувся у жовтні 1987 року, до другого був, м'яко кажучи, досить тернистим. Одразу ж після закінчення фестивалю ПКІТ ХТЗ відмовився рок-клубу в своїх послугах. Гадаю, тут «звільнені» спрацювали «телефонне право». Відтоді й почалася гоніння, які не закінчуються й досі. Позабудені релевантні приміщення, апаратура і, за рідкісним винятком, можливості виступів перед аудиторією, наші рокери, пропав, не втратили духу, і не облишили улюбленої справи. Хоча саме цього — залишки, посітили начину серед музикантів. — І хотіли «кнепушати», як зазначає, економічні.

— Але харківські рок-групи продовжували виступати...

— Так! Саме в той час, коли харків'яни здобували лауреатство в багатьох фестивалях (у Москві, Ленінграді, Києві, Калінінграді, Вільнюсі, Таллінні, Гор'кому та інших містах), у своєму рідному зоні були поставлені у жахливі умови. Працівники органів культури нашого міста гостро критикували центральні органи масової інформації — «Комсомольська правда», телевігограма «Погляд», — однак і це не мали ніяких результатів.

— Що здавалося вам найзначнішим у програмі II рок-фестивалю? З якими ключовими проблемами дозволялося зіткнутися організаторам?

— Цей фестиваль, порівняно з минулим, був масштабніший (тут були гости з Москви, Києва, Свердловська, Новосибирська, Горького, Омська) і різноманітніший за спектром музичних стилів. Змічено, був він краще організований, хоча, на жаль, претензій у справі організації було вистача.

Мені здається, що основною проблемою II рок-фестивалю стало так звані «кільцевання», тобто отримання дозволу на публічне виконання пісень. Це ж стосується художнього рівня пісень, то тут є єдиний критик — публіка, яка здатна вирішити, що добре, а що погано. І відреагувати може демократичним шляхом — оплесками або сміском. «Літівання» ж часто перетворюється на субективні оцінки людей, що не розуміються на рок-музиці або ставляться до неї негативно. Це й породжує безліч конфліктів між авторами-виконавцями та кільцевальниками.

Також через організаційні труднощі залішалося багато набагато кращого і рекламне забезпечення. Відсутність програм, знанок, вимілія, достатньої кількості плакатів. Та це легко зрозуміти — бо рішення про проведення фестивалю було прийняте леді не на передовій його відкриття. Але порівняно з

I рок-фестивалем реклама була все ж таки кращою — і у пресі, і по радіо, і по телебаченню.

— Що можна сказати про стан апаратури, якою користувалися учасники?

— Хочеться відзначити той момент, що із арозуміліх причин рок-клуб і досі не має власної апаратури, тож вимушений орендувати її для проведення фестивалів за значні гроші. Середньочастотний шум, характерний для саморобної апаратури, стас жахливим під час відгодинного музичного марафону.

— Як ви оцінюєте «імідж» учасників фестивалю?

— Тут слід відзначити небагату винахідливість музикантів. Адже рок — це ща й «індо-вінце». Може, спотайні кеди, антерті джинси, майки і відповідають демократичному духу ві «нової хвилі», але дуже претензійні маніт (група «Доб-три» («Сутки-тром») та гусарські мундири) були лише слабкими іскравими пламами на досить однотонному фоні. Винятком, на мою думку, став Сергій Шелкавцов («Сері») з групи «КПП», в особі якого харківський рок має непересічного шоумена, чого не можна сказати про інших членів груп...

— Спробуймо розібратися у стилістиці музичних напрямів фестивалю.

— Взагалі спектр стилістичних особливостей цього свята рок-музики був широкий: і неоромантичні «генеральні пережинання», і ритм-енд-блозозні «Активний І», і хард-років «КПП» та «Доба-три», і блюз-років «Шок» та «Калінін місто», і групи, спрямовані яких називати важко: визначити з первого погляду («Волання Віддоплясов» («Волни Віддоплясов») (Київ), «Чай-Ф» (Свердловськ), «Хроноп» (Гор'кий) та інші). Адже за три дні виступило близько 20 груп.

— Чи відповідала тематика фестивалю його назві — «Рок проти сталінізму»?

— Дівз фестивалю, на мою думку, не був відображенний у творчості більшості учасників. Однак самий факт виступу на сцені багаторічної колись «підлітків» команда об'єктивно спрямовані проти «сталінських стереотипів культури, похи що досить живих.

— Яка група, на Ваш погляд, стала відкриттям фестивалю?

— Особливо хочу відзначити чудову кіївську групу «Волання Віддоплясов», яка поєднує майже надприродну енергійність виступу у українським гумором, гарним вокalom, не-звиними інструментальними партіями. Соліст цієї групи О. Скрипка, без сумнівів, — «зірка». Серед харків'ян хочеться відзначити дуже обнадійливий дебют «Генеральних пережинань» та «Активного І».

Інтерв'ю вів Е. ЗВОНИЦЬКИЙ.

Вступление рок-дилетанта

Пока рок-дилетант ездил в отпуск, его друзья и коллеги успели насочинать массу рецензий, так что, вернувшись, оставалось только сдать их в печать.

Отмечу, что наряду с известным уже читателям молодым критиком Брайаном Доун, которому рок-дилетант поручил ознакомиться с казанскими группами (помимо именно казанскими — объяснять трудно), появился еще один новый для нас рок-журналист, избранный себе оригинальный псевдоним П. Монстер. Как бы не пришлось нам вскоре переименовывать «МЭ» в «Музикальный бестиарий!» Но что поделаешь — сочинители, подписаные замысловатыми псевдонимами, тоже обна из градиц рок-культуры.

Надеюсь, что в следующем выпуске «МЭ» мы подведем окончательные итоги конкурса на лучшую запись. А пока прошу пожаловать в очередной

Тур семнадцатый:

ОТПУСКНАЯ ПОЧТА РОК-ДИЛЕТАНТА

Нина Барановская — рок-дилетанту

Помимо, главная цель нашего конкурса — отыскать таланты не только в признанных рок-и-ролльных столицах, но и в провинции, ибо там они больше других нуждаются в помощи. И вот передо мною катушка с записью «Группы проделенного дня» из Харькова. «Ой над полями да над лесами русским несется песня вольных нацанов» — эти слова, обращенные группой «ГПД» к своим рок-собратьям, как нельзя лучше характеризуют дух суть их музыки. В то время как некоторые наши признанные правдолюбцы порой начали взвешивать, чья правда дороже стоит, в то время как

5 «Андрома» № 1

129

МОЛОДЕЖНЫЙ ПАРК
ул. Пушкинская, 79

5 мая, 1980

ДЕМОКРАТИЯ

- НАШ

РОК

КОНЦЕРТ
В ПОДДЕРЖКУ
и КОРОТИЧА
ГРИНЁВА

Харьков - 89

«черствая досада да уныние» стали нередкими гостями на рок-подмостках, музыка этих ребят действует, как сбивающий с ног порыв ветра, не только несущего пыль и сор, но и освежающего, стяживающего хандру и лень, возвращающего веру, что на этой земле никогда не переведутся добрые молодцы, готовые за счастье и правду не пожалеть живота своего. Таков мощный энергетический заряд их песен. Они точно улавливают связь своего поколения со всей российской историей, но, гордясь принадлежностью к великой стране, не забывают о том, что в ее истории было много кровавого и уродливого. Боли за страну и вера в нее — вот главное в их песнях.

Трудно выделить какие-то отдельные номера в альбоме «Положение дел». И гневная песня «Наук», и полная мужества и достоинства «Правда» хороши каждая по-своему. Полные высокого гражданского пафоса песни уживаются с лихим, насчищенным горьким юмором «Рабочим рок-и-роллом»: «Мы даем стране металл, но как я устал, Клава, как я устал!», с ёдкой сарказмом монолога «Заводцем культуры». Одной из самых значительных песен о люберах, прозвозгласивших культ силы, точнее, насилия, о чем уже сказали свое слово Шевчук, Рикошет и другие, показала мне песня на эту тему у группы «ГПД». Гвардейники четко выстригают генеалогию люберства как явления. Они видят неразрывную связь их появления на арене с наследием политики террора и репрессий в годы культа Сталина: «Играла в террор доигралась — получите преступников в красной материи».

«Россия» и «Цыганочка» наряду с «Правдой» — программные вещи альбома. В них — вызов тем, кто все еще надеется, что «был и будет холопом Иванушки», в них боязнь, что одолеет нас «деградация духа», что сегодняшние социальные пороки, которых мы сами же и допустили, могут стать «лингвайфом» великой страны.

Музыка харьковцев тяготеет к традиции: хард-рок, ритм-энд-блоз, рок-и-ролл. Думаю, не ошибусь, если скажу, что в нашем отечественном роке ребята симпатизируют музыке «Облаченного края» и «ДДТ». Играют они очень крепко, профессионально. Тщательно продуманы аранжировки. Хочется отметить замечательный вокал Саши Чернецкого — именитый, мощный, боевой. Зная о том, как тяжело обстоят дела у Саши со здоровьем, как трудно ему не только петь, но даже просто стоять на сцене (а кому бы это пришло в голову, когда «ГПД» с необыкновенной энергией и отдачей выступала в Ленинграде на б-м рок-фестивале?), я восхищаюсь не только его гражданским, но и чисто человеческим мужеством. Саша и автор многих текстов. Его перу принадлежат как раз программные песни альбома. Их прекрасно дополняют полные юмора тексты Павла Михайленко — второго вокалиста и басиста группы, «На уровне» — все музыканты.

Ребята из «ГПД» лицами разубедили меня, что в искусстве нет столиц и нет окраин. Провинция — не место жительства, а склад мышления и чувствования. И не может не радовать, что в тех условиях, в которых рок-музыка живет в Харькове (вспомните сюжет из программы «Взгляд»), а точнее, не живет, а несмотря ни на что существует, появилась настолько яркая и самобытная группа. А может быть, потому и появилась?

Нина Барановская

Справочное бюро «МЭ»

«Группа проделенного дня» (Харьков)
Альбом «Положение дел» (1987)
«Наук», «Правда», «Рабочий рок-и-ролл», «Заводцем культуры», «Любера», «Россия», «Цыганочка»
Состав группы: Александр Чернецкий (вокал, тексты), Павел Михайленко (бас, вокал), Олег Калмыков (гитара, вокал), Евгений Обривченко (кларнеты), Владимир Кириллов (ударные).

58 ОКРУГ
главный редактор журнала «ОГОНЁК»
ВИТАЛИЙ КОРОТИЧ
кандидат в народные депутаты СССР
у Ленина — ИСКРА,
у Горбачева — ОГОНЁК

520 ОКРУГ
заведующий кафедрой прикладной
математики, профессор ХПИ
ВЛАДИМИР ГРИНЁВ
кандидат в народные депутаты СССР
СДЕЛАТЬ РЕАЛЬНОСТЬЮ
ВЛАСТЬ НАРОДА

В КОНЦЕРТЕ УЧАСТВУЮТ:
В. КОРОТИЧ А.МАКАРЕВИЧ
Б. ГРИНЁВ "КПП", "ШОК",
А. БОРОВИК "Фабрика",
"Тройка, семерка, ту",
А.Чернецкий и "Разные
люди"
"Молчальная ночь"
"Сумки - трое"

Группы поддержки Коротича и Гринёва

РОК-ХРОНИКА

В ГОСТЯХ У «ЛЕНІНСЬКОЇ ЗМІНИ»

— Ви читали останній номер «Рок-кур'єра»?

— Ні, я ще не чте!

(З разоми на вулиці)

«РОК-Н-РОЛЬНА ХАРЬКОВЩИНА» ЦЕ:

— відносно згуртований ко-

лектив співробітників, які вважають, що теорія в умовах внутрішньоредакційної демократії, а навіть і заходи у жорстких лапах редактора з дикторсько-узурпаторськими замашами; — робота за принципом «ентузіазму перших п'ятниць»,

зокрема — маєнканскою працею та безпідставною здійсненістю за принципом «заради сбітого майданчиков»;

— непозитивна віра згодовим полозанням редакції в перевому конституційного принципу свободи слова і друку в розвиненому демократичному суспільстві, тобто на Харківщині.

Машинописний рок — журналні вагані і наш харківський зокрема — пряме подорожняне епохи зестою з її справжньою маєнканською ненавистю не лише до інженерів, а й до будь-якого відходу від догматичних і офиційних схем. Природно, що такі вагані як «Музика і культура» не приходять в місто, можливо зображені на сторінках тодішньої брохівсько-супроводжувальної преси.

Саме за таких умов почали виникати «Рокси», «Ух», «Зеркал», «Рікси», «Уладіт» та інші видання, що стали вже відомими не лише серед любителів року. Не обмежені вузькими рамками жанрової цензури, вони розповідали про рок-н-рол.

А нині вже будь-який наявіть провінційний рок-клуб має свій машинописний журнал: «Пророк» (Горський), «Ауді-Холі» (Казань), «Гучномовець» (Київ), «От вінта!»

(Рига) та ін. Проте чи за почином пам'ятати, що все це — специфічні видання, де можна зіткнутися зі свердловими термінами як висловами, наприклад, «лажа», «стриптиз», «квадратка», «епутися» та багатьма подібними. Що ж, читані журнали «Чернігівська металургія» також стикаються з загадковими «бломами» і «слабими» — такі вже особливості спеціальних видань...

Тепер, передємо до наших внутрішніх справ. Перший номер харківського журнала (відтоді називався «Рок-кур'єр» Харківщиною) вийшов у 1986 році під підтримкою випромінюванням генеральним співбратом «Рокси». Потім були видані другий та третій номери. До кінця 1987 року обстановка у місті настільки не сприяла вільному розвиткові мистецтва, що випуск журналу довелось відкласти. Рок-концертів майже не було, а ті, що трояплялися, скорошили характер — сеансами андерграунду — сеансами. Крім того, одні зі співаків «Рок-кур'єра» — Сергій Місцев — вийшов із складу редакції та заснував рок-огляд «Погані діти». Гадаємо, керуючись сенсійними принципами плюоралізму, у наступ-

ніх випусках «Музичної вільності» ми запропонуємо і цей проект, а також спробуємо ознайомити читача з рок-пресою інших міст, насамперед з популярними виданнями «Рокси», «Фікс» та «Урлайліт».

Однак повернемося трохи назад.

Після II фестивалю Харківського рок-клубу «Рок проти сталінізму» (міжнародного фестивалю «Тричічка»), організованого випуском журналу було відновлено під іншою назвою. Отже, сьогодні вже готовий музичний номер «Рок-н-рольна Харківщина», відмінний двочастинний музично — соціальний огляд. II фестиваль рок-клубу «Зелено-відні застою», творчий портрет групи «Активний ІІ», інтерв'ю з лідером «Шоку» П. Павловим, рецензії на магнітофонні альбоми «КПП» та «Більшість».

Оле Чернецький «Більшість», текст пісень популярних радянських композиторів, а також інші матеріали, що, можливо, зацікавлять навіть неподготовленого читача. Дещо у скороченому вигляді ми пропонуємо вам у сьогоднішньому випуску «Музичної вільності».

До нових устрійчій на сторінках «Ленінської зміни» і... «Рок-н-рольна Харківщина»!

— Вже тризяй клубі дехто вже іде...

— Вперше потісністю гурту «Рок-бумет»... І саме рок-клуб...

— Я маю на увазі без усіх обмежень то бути. Отак і «є» А чому ти взаєм...

— Це — музика, покоління. Інша спів...

— Рок-клуб «Більшість»...

— Часом п'ята...

— Там випуск «Більшість»...

— Сами випусканті...

— ...відчуттям...

Фото М. КОВАЛЬЧУКА.

ОЛЕКСАНДР ЧОРНЕЦЬКИЙ. СОЛЬНИЙ АКУСТИЧНИЙ МАГНІТ

У Харкові дуже люблять пісні Саша Чернєцького...

Я щось скажу? Чи просто відхизнувіш?

Це не сміши. Скоріше — сумно, бо саме мене попрохали відрецензувати новий акустичний магнітофонний альбом Чернєцького, до того ж повністю складений (на відміну від «Підлітка») з його власних пісень.

Хоча я пісні відчуваю з дня выходу альбому проприйською більш ніж вісім місяців, і сподіваюся, що бажаючи як вишикі зміст пісні, напам'ять!

Одразу б відпала необхідність розповісти про те, що композиція «Венеція» — благоточинна, в ній часто змінюються ритм і текстовий зв'язок. А слідом звучить така собі маршполідіна пісня «Аті-батія». Я не відповідаю на це, я відповідаю на те, що відне про те, що я відмінив.

На мій погляд, більш цікаво спробувати розібратися, як же цей альбом відрізняється від пісень, що складають на відмінну внутрішнього напору та емоційної експресії і що шукати по рок-клубах на-

ГПДД, чого ж тутчеви хитрувати і самі собі я клепати «Росії» під номерами 35, 64 та ін., які поки не набридуть, зважаючи забезпечччю старість собі й близьким. Та ні.

Відно, не така доля у «солдаті рок-н-ролу».

Справді, альбом має хиби, «Аті-батія», початки «Аті-батія» — надто вже прimitivовані, воно ніби спотилюють «ту совочину» герояку. Не кажу про те, що тексти і музика просто недогоди, але прості, чисті, як тільки цюого всіх чекають.

Лінію цього апокаліптичного «Північ» (на стіні) в «Бюллоні» продовжує «Свобода», «Чорний ворон», «Потім», різних яким з позиції внутрішнього напору та емоційної експресії і що шукати по рок-клубах на-

штів несвояжкої країни.

А все ж таки на північністі, мені застадається, альбомом приєднавши останні п'ять пісень: «Вінничградський віві», «Вільна», «Схід», «Охоронець», «Вікі». Ях, іх не було, багато хто б, очевидно, склав «Нормалью», усьо зупиняє.

Та це була утворчість Чернєцького. Бездів'язні.

Справді, в тому, що саме ці пісні однозначно розривають стилістичний заєстів його його творчості, у музичці ту «намішаність» і

шохідність, які відсутні в «Вінничградському».

Мама, але я зрозуміла, що хотіла з німбом...

— Так, зрозуміла...

— ...більші з німбом...

— ...більші з німбом...

— ...більші з німбом...

— ...більші з німбом...

ніх робіт «Аліса», «Лінійзер», Це — більші з німбом...

Я зважив, розігнав, гармати повернути в мій білінградського поса...

Наближається «нова широта»...

Адже якощо на штиці з німбом...

І я держала чи то відчуттям...

У Таліні відруге проповідь прошов каддинський «Відомий» — «Рок-камери». В ньому взяли участь групи з Естонії, Данії, ФРН та ін. У піднебесувалому для наших фестивалів складі учасників відігравали «Петротор» (Ірландія), «Джі-еїн» (Англія), «Середній кількість» глядачів на концертах — 150 тисяч! (і таке буває).

В лінінградській програмі «П'яте колесо» відбулася прем'єра нового художнього фільму «Вонзо» за мотивами творів Салтівко-Щедріна. У фільмі звучить музика «Групи подільського дому» (Харків). Були показані уривки, в яких звучала пісня «Росія» Олександра Чернєцького.

ОВА ПРО ПРОЗУ

(ІНТЕРВІЮ З ПАЛОВІМ «ШОК»)

ти виступаєш у рок-мейтс, як все почав-

бути, вісімдесят, може, більше.

Чи з серед них чай, що моральна заст-

тарія для тебе?

Задесь, такого взагалі не може бути. Вони не можуть затиратися, коли робиш їх від душі. Інша справа, коли інші речі стають наївними при зростанні твоого досвіду. От у мене буваюти два стани душі: коли мені не подобається жодна моя ріць і коли вважаю, що все зроблено чудово. Хоча, якщо взяти «Америку», зараз бій я її зробив, бо ж сама ідея... Розумієш? Тоді я тут проходжу Індіанський період, коли спирієні капітанами, які привезли мене в Індію, розівали мої передачі про те, що яким то почував себе вільним, а я тут... Тож я написав і це пісню. Це було на самісницькому початку. От ми зараз бачимо людей, які, за іхніми ж висловами, і раніше все разуміли, і заговорили першими, коли можна стало. Враження таке, ніби всі завжди все знали. Але ж це не так. І зараз я не відучує ніякого корому, тому що годі нічого не знаю. І сьогодні ще мало чого знаю, якщо ж не маємо достатньо інформації.

— А як ти вважаєш, що буде далі?

— Шо буде далі? От остання пісня: «Дальше не буде лучше». Хоча не знаю, що буде далі. Свобода «на шару» не діється, вона завжди приносить з собою якісь труднощі. Це природно, і ніхто цього не обійтися. Я не брую до уваги якісь дрібніші типу заборони концепції. Це ж і справді дрібніші.

— Однак у тебе був такий цикл...

— «Експериметальному плану», хоча сказавши. Справа в тому, що музикант не може бути політичним адлером. Він може висловити якісь настрої, передати їх. І пісні, про які ти заговорив зараз, — також передають настрої. С там текі слова: «Більше душі ми не маємо». Це природно, і ніхто цього не обійтися.

— Але зарахуй особистість у мене з певною кількістю цього.

— Кілька кількох нарох розбереться, але потрібні час. А насамперед, тоді я посвідчуюсь цією кількістю цього.

— Я нічого не чекав, що буде так добре.

Всі прозвучали, і настій у залі відів. Справжній крутій сеанс! Але ж цілік розбрізлися...

— Оцінка твоєго виступу на фестивалі...

— Тож я скептик. що й раніше. Я

щось подінне до року — як ти відносишься до року?

— Якщо ти відносишься до року — як ти відносишься до року?

— Але ж якісь лірику...

— Так, і вона має відтінок політики. Прото життя таке. Раніше мені здавалось, що досить написати кругу пісню і зіграти її — і все зміниться. Кожен пісеньник вже розірвався, що не так пишався, як інший. Але відомо, що досі пошире житє й прописки никому запиняється, та, є й іншого боку, комерція наша в музиці — не комерція... Вона діє, хоча за всіма законами не повинна діяти. Як може існувати нормальна комерція зі спонсорами, меценатами, які дають хід новим напрямленням у музичній?

— Що ж робити?

— Я не революціонер, я завжди за мирні переговори. Але якщо вже так складається, що неможливо співати про те, що в тебе була зараз, то просто нормальна людська музика чекає свого часу. Музика, яка потім, мабуть, побудує те, що повинна: виховується в людях доброту.

наслідок, відомо. Не вигри-

, для якого ІХ виставляють і робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-

ти, як ІХ виставляють і

робити. Ті, хто проти нас,

ї, вони знають кілька хо-

тяток варіантів. Гросмей-

сізакінчінських речей?

зарах усе реалізують, хо-

ло. А на сьогодні — ма-

ємося, відомо. Не вигри-</p

НА РОК-ФЕСТИВАЛЕ

АУКЦИОН

Саша Чернекий
(РАЗНЫЕ ЛЮДИ)

АПРЕЛЬСКИЙ МАРШ
(Свердловск)

ТРОЙКА-СЕМЕРКА-ТУЗ
(Харьков)

«АВРОРЫ» ВЫСТУПАЮТ:

Фото Александра Шишкина

Музыкальная среда

ЧТО ЖЕ вот и закончился этот «безумный» рок-фестиваль, организованный на открытой площадке ЦПКиО «рок-дилетантами» Александром Житинским и известным деятелем «магнитофонной индустрии» Андреем Тропилло (ныне возглавляющим ленинградскую студию грамзаписи

человеком игрой на таком демократическом форуме БГ начал важнее, чем, как он выразился, «выступать по телевидению с жирной мордой». Затем дня Борис собрал из друзей акустический квартет и успел подготовить три новые песни, тепло принятые публикой. Отъезжать ему и его

коллегам пришлось с помощью минимистов: дай волю зрителям, и они просто разорвали их на сувениры...

«Опровергнуто» не фестивале, а думы о нем неожиданно, было хотят отбывать. Внесли

свою свою строку ветра периферийные команды. Казань представили «Малыши» и «На-На-На», Магадан — «Доктор Медоуз» и «Восточный синдром». Куйбышев — «Седьмая ступень»; и, наконец, невероятная пляя из Харькова: «Разные люди», «Тройка, семерка, туз», «Отдел кадров», а также свердловские «Чайф», «Апрельский марш», «Красный хаг». «Отражение». Всего в парке выступило более 60 команд со всего Союза. Фестиваль «Авроры» побил рекорд страны и по длительности — по количеству участников. Вопрос, перешел ли количество в качество? Ответ скорее положителен. Приведем слова Андрея Бурлыки, редактора журнала «Молодая гвардия»:

«РХНО: «В условиях полной безответственности это акт героязма со стороны Аントропа (А. Тропилло) — органи-

зователь такое количество сил, нацелить их на что-то, заслужил. Звук был вполне привычный, работали на аппарате любознательно предстаивленном организаторам Б. Атаманенко. А на-

кладки и неподобии немизбенны, как сказал А. Житинский: «Это напоминает рок-н-ролл. Вот в Эстонии «Рок-саммер»

затор, гитарист и певец «Соседей». Легендарный «Зоопарк» был ровен как всегда. Но главные события были впереди... Народ пришел в восторг от «Восточного синдрома», очень громко заявившей о себе команды (и в прямом и в переносном смысле) из далекого Магадана,

музыкантов, критиков. Однако не будем спешно хоронить рок-н-ролл. На наш взгляд, все больше сторонников у точки зрения, что работа только начинается. Может быть, поэтому Гребенщикова вернулся. Может быть, поэтому есть «инди-спорт»: это киевские «Работы ХХ» (экс-«Бавилон») и «Коллежский ассоцио», магаданский «Синдром», омская «Гражданская оборона», новосибирская Янка Дягилева, исполнители и группы необычные, стопроцентно некоммерческие... Вот что сказал нам Сергей Попов «Работы ХХ», входящий в объединение «Фок-арт».

Мы — это независимость, принципиальная независимость. Делается все это для того, чтобы испытать минимальное влияние окружающей среды. Мы не имеем связи ни с какими организациями, занимающимися коммерцией.

Весь поразил харьковский феномен: «Разные люди» (выбывшая «группа продленного дня») — команда с отличным драйвом, исполняющая энергичный ритм-энд-блэз в рок-н-ролле; «Отдел кадров», совершенно неожиданная «тройка, семерка, туз» с ошеломляющим вокалом.

ИТАК, периферия наступает. Что «рок-н-ролл меет» в ее жизни? «Молодая гвардия»: «Новые волны андеграунда не будет... Рок умер, «водопад» рока высок», «все делают бабки, или занимаются политикой, или просто тусуются». «Многие из старого потерпело вытихание».

Это цитаты из высказываний

Периферия наступает...

фирмы «Мелодия»).

Теоретически это взглядело как заключительный тур конкурса самодеятельных магнитофонных групп, организованный объединением «Авроры» в прошлом году. Практически фестиваль вылился в абсолютно неформальную и никаким «организмом» не контролируемую акцию. В первые дни было немало беспокойств от правопорядка, но, концу фестиваля — в щелк он восемь дней — отношения между милицией и зрителями, поскольку слегка напряженные из-за мелких инцидентов, стабилизировались. У сцен часто можно было видеть идеалистические картины мирных бесед рокеров и милиционеров. А несколько концептов прошли вообще без присутствия милиции, что заставляло многих вспоминать известную боксерскую цитату: «Пожарные едут домой, им нечего делать здесь».

Как, меломаны поняли, речь идет о Борисе Борисовиче Гребенщикове. Его приезд из США стал одним из спурпризов фестиваля. При-

сборной пришло с помостью милиции: дай волю зрителям, и они просто разорвали их на сувениры...

«Опровергнуто» не фестивале, а думы о нем неожиданно, было хотят отбывать. Внесли

свою свою строку ветра периферийные команды. Казань представили «Малыши» и «На-На-На», Магадан — «Доктор Медоуз» и «Восточный синдром». Куйбышев — «Седьмая ступень»;

и, наконец, невероятная пляя из Харькова: «Разные люди», «Тройка, семерка, туз», «Отдел кадров», а также свердловские «Чайф», «Апрельский марш», «Красный хаг». «Отражение». Всего в парке выступило более 60 команд со всего Союза. Фестиваль «Авроры» побил рекорд страны и по длительности — по количеству участников. Вопрос, перешел ли количество в качество? Ответ скорее положителен. Приведем слова Андрея Бурлыки, редактора журнала «Молодая гвардия»:

«РХНО: «В условиях полной безответственности это акт героязма со стороны Аントропа (А. Тропилло) — органи-

зователь такое количество сил, нацелить их на что-то, заслужил. Звук был вполне привычный, работали на аппарате любознательно предстаивленном организаторам Б. Атаманенко. А на-

кладки и неподобии немизбенны, как сказал А. Житинский: «Это напоминает рок-н-ролл. Вот в Эстонии «Рок-саммер»

Наталья ГОТОВА,
Валерий МУРЗИН

«ДНІ БЛЮЗУ НА ХАРКІВЩИНІ»

ПРОЙДУТЬ В ЦЮ СУБОТУ І НЕДІЛЮ

«Я ПОВИНЕН ТРИМАТИСЯ КОРЕНІВ»

Ми не випадково винесли у заголовок рядок з відомої пісні Бориса Гребенщикова. Поняття «корені», «коренева людина» останнім часом наче звітчили першінський глибинний зміст.

Конкретно ж у рок-н-ролі — це досить тривожний факт — абсолютна більшість початківців та достатня кількість продовжувачів рокерів тривіально вважають, що історія розвитку улюбленого жанру почалася, у кращому випадку, з «Пінк Флойд» або «Дін Пірпіл», а продовжилася «Гражданською обороною» або «Акварнуром». Не кажучи вже про людей, що облябані маскультурою такою мірою, що весь світ для них з'йшовся клином на німе групі «Міраж». Це досить сумно, але ж факт.

Але ми відішли від теми. Отже, фестиваль, про який мова, збиратиметься привернути вашу увагу, читаці, до наших коренів. Причому мова йде про те, що об'єднані людей, які за 70 років тотального одержавлення нашого життя не забули, що таке загальнолюдська гуманітарна культура.

Отже,

І ПРО МИЛОСЕРДЯ. Кошти від проведення фестивалю будуть направлені до фонду товариства «Харків» для надання допомоги інвалідам.

І ПРО БЛЮЗ. Про ритм-енд-блюз, більш блюз і будь-яку іншу гарну музику, з якої почалося те, що ми зараз розуміємо під загальним визначенням «рок-культури».

Чекаємо на вас у концертних залах.

НЕОБХІДНИЙ Р. С.

Наши заходи був би неможливим без люб'язної і безкорисливої допомоги спонсорів: області ради НТТМ вузів і Харківського відділення столичного кооперативного банку.

Розклад концертів «Днів блюзу на Харківщині»:

18 грудня. ПК ХТЗ. 14.00. Виступають «Святий Мэйбі», «Противес», «Театр менестрелей», «Выход». 19.00. Виступають «Шок», «Сутки-трое», «Время любить».

17 грудня. ПК імені Леніна. 14.00. «Дождь», група О. Литвиненка, Ю. Наумов, «Таллиннський варіант». 19.00. Виступають «Профілакторій», «Манки бизнес», а також відбудеться сейшен за участю музикантів рок-клубу та гостей фестивалю.

ГРУПИ-УЧАСНИКИ:

«Сутки-трое». Д. Смирнов (гітара-вокал), О. Павлов (бас-гітара), С. Калашник (гітара), О. Чубенко (барабани), В. Рябовол (менеджер). Організована у 1987 р. Після двох років виснажливих сумнівів, перестановок і нездач загrala наречіт на повну силу. У цьому році група виступала на міжнародних фестивалях «Рок-богема» (м. Дніпродзержинськ), лауреатів конкурсу журналу «Аворон» і в двох харківських фестивалях.

«Шоки». П. Павлов (гітара, вокал), С. Ткачов (бас-гітара), І. Черкашин (барабани), С. Ноткін (гітара). Група з'явилася перед глядачами у жовтні 1986 р. Завжди відзначалася активною концертною роботою. Останні півтора року виступає дуетом без бас-гітари.

«Противес». М. Крамін (вокал), О. Давиденко (гітара), В. Байков (бас-гітара, вокал), Г. Щоголев (барабани). Створена у 1986 р. при електровозному депо «Жовтень». Група довго і вперто розвивала традиції епохи появи рок-н-ролу. Грава на фестивалях у Європі (Ростов-на-Дону, Донецьк, Познань) і в Азії (Чімкент). На концертах повсякчас спостерігаються ностальгічні слізози на обличчях колишніх «стилістів».

«Дождь». О. Долгов (гітара, вокал), Ю. Вітковський (бас-гітара), О. Гацко (бас-гітара), М. Мішин (ударник), С. Куликов (звукоператор). Народилася у 1986 р. На концертах новоствореного рок-клубу грава помпезний і монотонний хард-рок.

«Святий Мэйбі». Д. Худо (вокал), І. Скрипник (гітара), С. Риженко (бас-гітара), В. Луцик (рояль), В. Засорін (ударник). Існує з грудня 1984 р. Денедавна — під назвою «Скала». Як правило, грає у стилі арт-енд-хард. Для фестивалю підготована блюзова програма.

«Профілакторій». В. Блінцов (гітара, вокал), О. Гордєєв (губна гармоніка), С. Чіграков (бас-гітара), О. Малина (бас). В. Блінцов з'явився на сцені у листопаді 1985 р. у складі популярної тоді групи «Рок-Буфет» і за-

пам'ятувався проникливим виконанням блюзів власного створення.

«Софрон-блюз-бенд». Лідер групи — О. Литвиненко, він же «Софрон», легендарний харківський музикант, один з батьків харківського року 60-х.

Гости. «Манки бизнес» [ПНР]. Л. Коваль, Т. Почемінський, Г. Домбенек, Я. Голекаш, Е. Юрек. Грає класику блюзу та ритм-енд-блюзу. В цьому році група близьку виступила на фестивалі «Рок-богема».

«Время любить» [Ленінград]. М. Берников (вокал), М. Фомін (гітара), Д. Благовіщенський (бас-гітара), М. Семенов (клавішні), М. Нефьодов (ударник), К. Копчонова (танці). Група виникла у 1985 р. при Ленінградському університеті із студентів — фізиків та математиків. Сфера діяльності — блюз, ритм-енд-блюз, хард-рок. Творча позиція — послідовне відображення теми кохання.

«Выход» [Ленінград]. С. Селювін (вокал, бас-гітара), М. Фомін (вокал, соло-гітара), Ю. Ніколаєв (ударник). Існує у різних складах з 1982 р. Грає, за словами учасників, «відтяжний ритм-енд-блюз». Магнітофонні альбоми «Сіля-666» (1983 р.), «Выход» у Москві» (1984 р.), «Знаємо слово» (1985 р.).

Ю. Наумов [Ленінград]. Поет, композитор, блюзний гітарист. Лідер групи «Проходчої двор». Один з найвідоміших у країні виконавців блюз-року. Має численні акустичні записи і три альбоми групи «Проходчої двор»: «Блюз в 1000 днів» (1986 р.), «Непіддаваний перевірці» (1987 р.) та «Перекати-поле» (1988-89 рр.).

«Таллиннський варіант». В. Ніколаєв, С. Пугач, А. Демиденко, М. Рижиков, Р. Ютай, В. Лозовий. Всі члени групи дуже люблять чорних блюзменів часів Мадді Уотерса і не люблять такі символи, як панк-рок-клуб та інші. В текстах — сильний вплив неохілівської романтики.

«Театр менестрелей» [Ростов-на-Дону]. Давні знайомі — по першому фестивалю рок-клубу. Спеціально для Днів блюзу підготували блюзову програму.